

[Svend Haugaard.]

Ringkøbing amt har administreret loven, som var det den varmeste del af Sjælland, det drejede sig om. Vi mener, at fortolkningen er for stram, både hos ministeriets embedsmænd, hos amtets embedsmænd og ofte hos amtets folkevalgte.

Det drejer sig især om § 9 — tilladelserne, hvor man har gjort det lokalt betinget. Det vil sige, at man i virkeligheden har indført fødestedskriteriet, ikke arbejdspladskriteriet. Dét, hvor man er født og opvokset, har man sin chance, hvis man søger for at blive derhjemme.

Pensionisterne er som sagt før ret ufarlige, fordi de ikke får børn. Dem er man forholdsvis large over for, men dog ofte sådan, at de ikke får lov til at bygge i det sogn, hvor de har boet, fordi der ikke er tilstrækkelig udstykning, men må ind et andet sted i kommunen. Andre hjemmehørende kan også få lov til det, selv om de har arbejde et helt andet sted. Modsat kan den, der har arbejdet i sognet, men er født og båret, hvis jeg må sige det sådan — en anden landsby, ikke få lov til at bygge. Det virker meget ejendommeligt.

Lad mig tage et eksempel, jeg kender: i en landsby har en mand, der har arbejde 20 km derfra, fået lov til at bygge, fordi dér har han sin oprindelse. En anden har arbejde i vedkommende landsby, men sin oprindelse 20 km derfra i en anden by. Hver morgen kører de to herrer forbi hinanden og nikker og tænker: det er dog et mærkeligt samfund, vi har. Men nu er folk jo ikke altid så tossede som samfundet, og derfor har de to herrer nu fundet ud af, selv om de har skrevet under på, at de ikke har bygget i salgshensigt, at bytte gårde, og det synes jeg er en særdeles fornuftig løsning. Men det er jo ikke altid, det går så let.

I loven er der også en mulighed for, at man kan tage egnsudviklingshensyn. Jeg har indtryk af, at det administreres på den måde, at hvis blot der er mulighed for at bygge inden for amtet, eller i hvert fald inden for amtets byzone et eller andet sted, er det tilgodeset. Resultatet bliver, at mange kommuner søger at få flest muligt byzoner. Jeg er bekendt med, at der er landkommuner, der i dag er oppe på en 7-8 byzoner, og jeg ved, at der er adskillige andre kommuner, der har planer om det samme. Det

er en sag mellem ministeriet og kommunen, og jeg vil næsten gætte på, at ministeriet i øjeblikket bestemmes af ønsker om at få så og så mange byzoner.

Jeg mener altså, at der er mange områder, hvor der er en uheldig udvikling, og derfor er det, vi har ønsket at få denne målsætningsdebat — ikke så meget med hensyn til landsplanlægning, som vi har haft i anden forbindelse, men i højere grad med hensyn til egnsplanlægning. Det er derfor, vi har stillet vor forespørgsel til ministeren. Er det en ønskeudvikling, vi er inde i? Hvis det er tilfældet, skal vi blot fortsætte som hidtil, så går det stort set af sig selv. Men hvis det ikke er det, og det håber jeg bliver resultatet, hvad skal vi da gøre i den praktiske lovgivning og de praktiske bestemmelser for at give landsbyen en virkelig fair chance for at kunne overleve? Jeg venter spændt på ministerens svar herpå.

Boligministeren (Helge Nielsen): Må jeg først sige, at jeg mener, hr. Svend Haugaards motivering og eksempler var stærkt overdrevne. Jeg har i hvert fald ikke kunnet genkende nogen af dem fra min ministertid i den praksis, jeg har lagt til grund for dispensationssagerne. Jeg tror at kunne sige, at de sager, jeg har fået forelagt, stort set er imødekomet bortset fra ganske enkelte helt urimelige ting. Jeg synes derfor, det var lidt overdrevet.

Hr. Svend Haugaard m. fl. har spurgt, hvilken målsætning regeringen har for lands- og egnsplanlægningen, og hvordan hensynet til specielt miljøforhold og landsbysamfundets fortsatte eksistensmuligheder indgår i denne målsætning. Det er et meget stort og meget vigtigt problem, og derfor vil jeg give en relativt grundig redegørelse for problemstillingen, og hvordan den ser ud fra boligministeriets side.

Med hensyn til målsætningen for lands- og egnsplanlægningen kan jeg henvise til mine bemærkninger i anledning af de den 15. marts behandlede forslag til folketingsbeslutning fra venstre. Jeg ridsede i anledning af forslagene hovedlinjerne op for årsagerne til udviklingen i fordelingen af befolkning og erhverv. Jeg omtalte de målsætninger, som allerede er fastlagt af folketinget i lovgivningen og på anden måde. Yderligere nævnte jeg den lovgivning om